

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

10925

3664

1914

491.99-8

L-61

2010

2002

491.99-8

4-61

25

ԼՈՒՍԱԲԵՐ

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

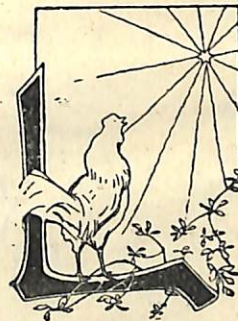
Printed in Turkey

Կազմեցին

ՍՏ. ԼԻՍԻՑԵԱՆ, ՅՈՎՋ. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ և Լ. ՄԵՂՐՈՍՅԱՆ

Հարս

Պատկերազարդեց
Վ. ԱՆԻԿԵԱՆ

Երբող թիպ

Մեր ինֆնուորոյն եւ փոխադրած յողուածներու, ինչպէս եւ մեր
նկարներու արտասպառքեան իրաւունքը վերապահուած է

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ԱՐՄԻ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԳՐԱՎԱՅԱՌԱՆՈՑԻ

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐԱԲՍ
Կ. ՊՈԼԻՍ 1914

turkey

10925

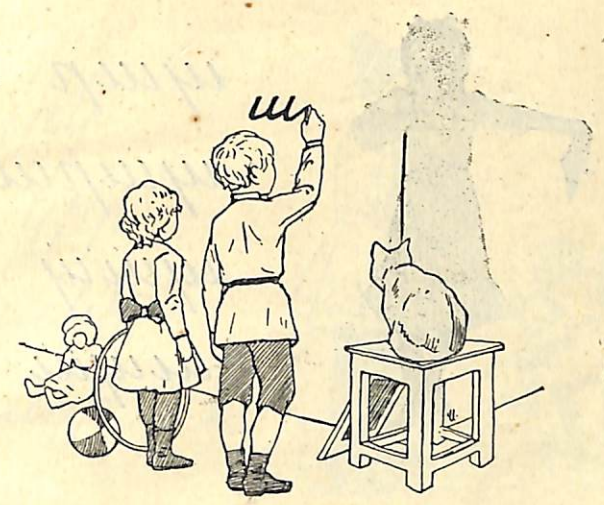
93940401

0000000000

55/89 - mh

2523
39

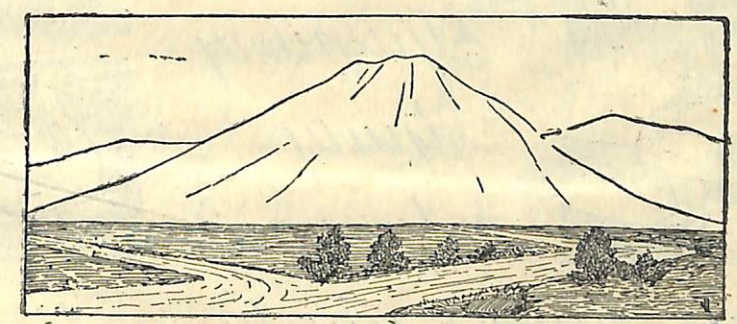

ш

Printed in Turkey

ш ш

ш ш р

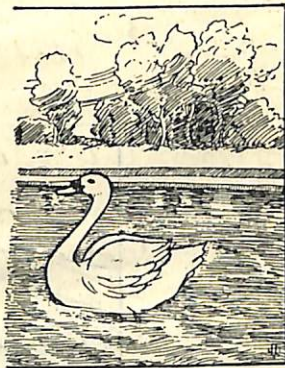

ւար
 ւարաւ
 ւար
 ւար

Կար
 Կարաւ
 Կար
 Կարար

ււ, Կււ, ւարււ, Կարււ

Կարկ
 րր, Կրր
 Կրրակր
 արրակր

Ըար, ար
 Ըարկ, արկ
 ր Ըարկր
 ր արկր
 Ըււ, Ըրւ, արւ, Կար, Կարար

Տար

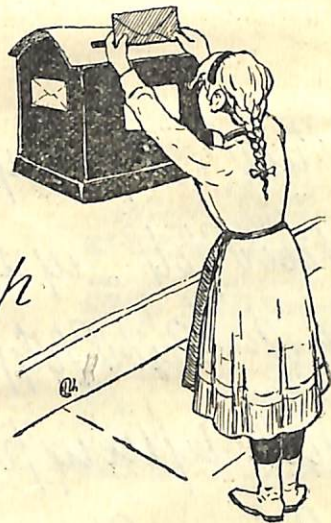
Տարիք

Տարիք պիտի լինի,
լար, կարար, կարակ,
լար պարի լար

Տարակի

ան, աճան, քանի
պանիք պիտի լինի
կին, քիկին,
քանիքիկին,
նա, նաճակ քանիք պանիկին

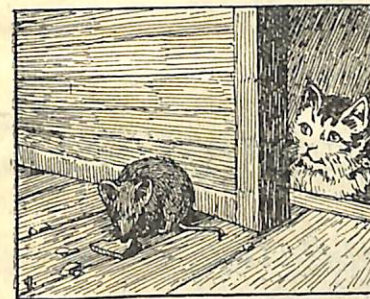
ա, ն

Զուլ

Զուլակ

լար, անան
պարի, անի, կալ, թիկալ,
անիթի լար պարան թիկալ

Տուկ ու կարու
ու, անու, անլը
անլը, քուր, Տուր

թ կարու անլը ալար ունի
ա կարուն լար քուն
կարու պանիկի ունի

լ, ու

նւլ

նւլիկ, իւլիկ

լու, լուր, լաւ լուր,

լար, կու լար, ծի լար,

ար ուր, լուսին, արի ուսին

կրկու

քիքիկ քրի, քիքիկ քրաւ

քաի, քաի, ծքիկ քրաւ

կրկուն քաւ կո՛կ կու, կո՛կ կու

կարուն քաւ ծիւտ, ծիւտ

նւլիկ քաւ ծր-կր-կր-կր

խակ

խա լաւ խակ ունիւծ.

խուր խակ քաւծ

խա ան խաւ, խաւ խարանք,

խկանք, խկանք խարանք ծր

1 Տէկ ու իրկու 2

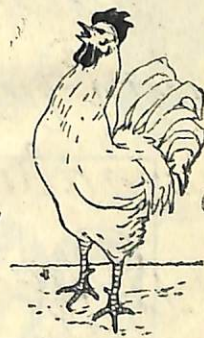
քո՛ք, քո՛ք-քո՛ք, քանուքո՛ք

ուր էիք իրէկ իրիկուն

քունն էի. կիրակի էր.

Տէկ, Տէկ ալ կրճէ իրկու,

կուկուլի - կո՛կ.

Վաճիկը

Նու է Վարդաճ Վաճիկը:

Նու ալ Վարդաճ Վաճիկը

իմը պըպըպիկը:

Արունը Նրճիկը, արունը Նճնճիկը

արունը Վաճնճիկը:

Նու ուրունը Նուսպունը:

Նու ալ Նրաւնը սուգաւաւնը:

Վէկը Վիճաւը, Տէկը Նրաւկը,

Տէկը լալկան Նրաւն:

Նու ալ Բա, անունը Վաճաւաւ:

ար լալ իճաւաւա:

Ա. Ս. Մ

Մերաւնիճ Տուկը

Կար արունը Վաճուկ Տը:

Նճունը Մերաւն:

Պըպըպիկ Տուկ Տը Տըգաւ Մերաւնի
ճըպըպաւաւնիճ զաւկը:

— Պապիկ, Տուկը, Տուկը — ըսաւ
Վաճուկը:

Կարունը Տըգաւ զունը ու

Տուկը զարաւ:

— Վուկըս, պապիկ, զունը

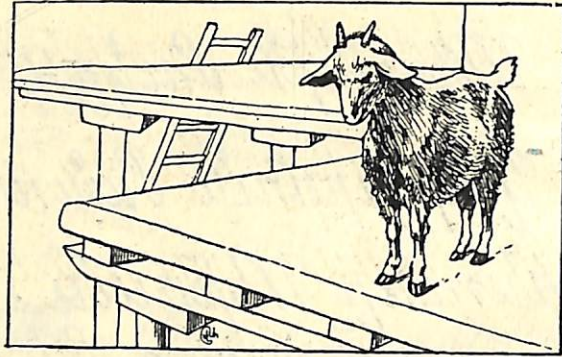
իճ Տուկըս, զունը իճ պըպըպիկ

Տուկըս — ըսկըսաւ լալ

Վաճուկը:

Կ. Պ. Տ

Գոմերկն ու իր ուղիքը

— Աւն, Աւն, ո՛ր է թճ ուղիքը.

բաւ Գոմերկը :

— Այաւ կրպուրը, Գոմերկ :

— Ննայիրանն ուղիկ : Այի՛ր,

Ի՛նչ կրպուրը, Աւն : Այր ըրէ՛
թճ ուղիքը :

Աւնն ի՛նչ կրպուրը,
Ի՛նչ ըրաւ : Աւ Գոմերկը
զո՛ւն քարաւ իր ուղիքը :

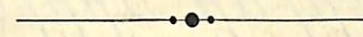
Արածիր լուսիկը

Լուսիկը ծանրը բարակ
ձր քարաւ կրպակ : Բաւ.

— Երա՛հ : Առը ձրկար ձր
զո՛ւր : Եւ քիկնիկ ձր զո՛ւր :

Արկու կարծիր ծաղիր զո՛ւր :

Արկար պարանն ձր զո՛ւր : Բարակը
ալ Ի՛նչ զո՛ւր :

Ննուն-կապուկ

Ըսի, բաւ — Եւաւ :

Կապունն ի՛նչ թիւ՛, թիւ՛

— Արծիւն :

Նորիւ ու ածպիւր

Սիւ սիւ ածպիւր իկիւ Է,
սարի սրտիւն իւրապիւր Է,
պարանիւնիւր իւրապիւր Է,
Տիւ սրիւր կապիւր Է :

Նորիւ, կապիւրը կրտորԷ,
սիւ ածպիւրը իւր ըրԷ,
Իկիւ, Իկիւ լուսիւրիւ,
լուսիւրիւր սիրի՞ Է :

Նիւնիւ-կապուկ

Սիւսակ, Տիւսակ - Նորժիւսակ :
Չարժիւր կարապիւր - Չարապիւր :

Երիկ

Եւոնիւր Տորիւնիւրը զապիւր
զրկիւր լորիկ Տիւ զիւսակ :

Երիկը Տիւսակ Էր, կը Տիւսիւր :

Եւոնիւր լորիկը զարաւ զոնիւ իւ
անոր կորիկը անպակաս ըրակ .

Նոժիւս Էր սիւ ուր Էր սիւ
զրկիւրիկ Տիւսկոր լորիկը :

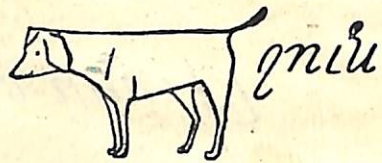
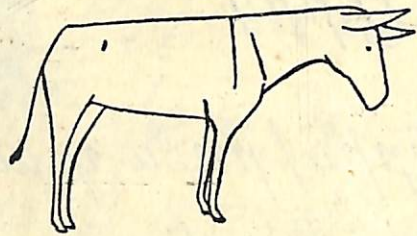
Չոկիկ կը լորիկ լոր Տիւ Էր
անիկա .

Նորիկ-զորիկ

Սիւ Պիւրտար պրտորիկ
կը պրտորի զորիկ-զորիկ :

52

շուն

Ախրէլի Աղոտարիկ.

Ան քարի Բա ալ ազակտրա Բժ.
ազունէն ուսուծի Բժ ծրարի զար
լաւ է : Արջակը Բժ ընկերս է, ԲԼ
Անուշն ալ, Վանուշակը Նուօրկը,
Արջաւիրը, ուրիշներ ալ զար կան :

Միս, ան շունը Բա Բժ Երկարի,
ան է զն ալ : Երկարիը զար կը
սիրի Բժ. զուր-զուր կը Երկարի Բժ.
Արքաւզն

Մաշ Բժ, քաշ Բա-Արքաւզն :

Միդու

Ախրէլի զողը ինկեր է սարին,

ուղիղ կաքարին

ԲԼիք, քրդաս, ԲԼիք :

Միդուն ԲԼիք է իր ճիդիկ քունձն,

Տիդրի Բպտէն

ԲԼիք, քրդաս, ԲԼիք :

Այլ սիրտ ծնաս կակուղ անկողին,

աքանկ ծէկ կողին.

ԲԼիք, քրդաս, ԲԼիք :

2023
31

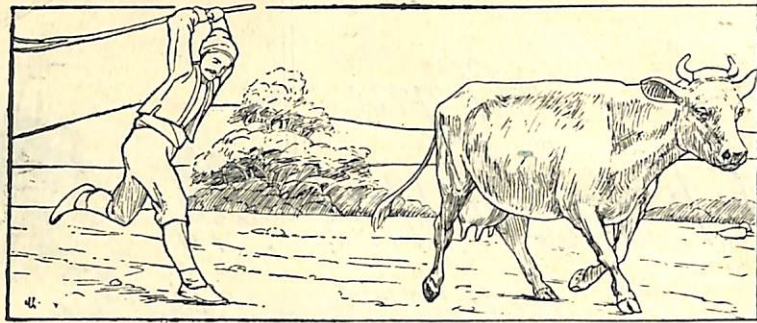
Աղունակը ԲԼ Աղասիկը

Աղունակը դո՛ւ, դո՛ւ.

Աղասիկը աղու՛, աղու՛ :

Մի Կով

Մի Կովին անունը Մովի էր։
 Մովին շատ վաղ էր սորվեր.
 Կը ծրարներ ու բոջի արարեր, Կ'ու-
 րէր ու կը վրնասէր

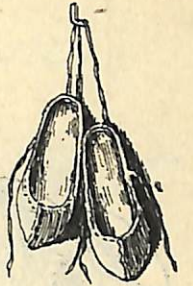
Մէկ իրիկուն ծնն ալ ծրար է
 վարպէտը Մովսէսի կորիկը։

Մովսէսը արտէր է իւր զանազան
 ինկեր է կովին իրիկնն։

Մովին ծն-ծու ընկողմ արուն
 իկաւ. կոտորոյին ծէկը կոտորի էին։

Մորիկ

Մի Կամեօրը ծրար էին
 վրասկը լողալու։ Մի Կամե
 ալ ծրարին էր. շատ ուրախ էր ու
 ամբնէն աւելի կը խաղար։

Ելան վրասկն արտան խողոր
 ջունն ծր խիտը խողորունը քակ
 կաջի կըտոր ծր կ'ուրէր։

Մի' ըստը, Մի Կամեին ըստ
 արարիկն է իդեր։

ուրախ Մի Կամե արիտոր Մի Կամե

Դուրս Դասեր

Դուրս առնու իրիկուն
Տըն էր. Դասեր շարակով
Կաւ կը կրէր իր քան
Կրտուրը կարկրտու :

Մէկը բոգրապ Բրտէն Բկաւ ու
Կ'աղաղակէր

— Դընածի, մ'իւրնածի, քիւսիւր
Տիւ զունը

— Մոռնուր... Եկաւ, Բկաւ առնուր.
Դաս Դասեր :

— Դ՞ սարաւիւսնը քուր, Դընածի,

Դաս Բկոր. — քիւ, ուղ է ուղ :

— Մոռնուր... Դրաւ է :

Դընաւ ու Տրոնու :

— Ես Տիւ զունը կրտուր. ուր

կորաւ. սակէ Բկաւ, է :

— Կաւ է, զրտակ Բու.

շարակիւր Կաւ է :

— Դիւ է, — Դաս զան քէրը. —

Դիւ է կա՞ծ Դուր :

— Դարիւր, Դարիւր. կրտուր

ալ, սարտու ալ. քիւ, կը քանի՞ծ

Կարկրտու. — Դաս Դասեր ու

ալ ընտով Բկաւ կրտուր :

Պուկամանու շարափներ

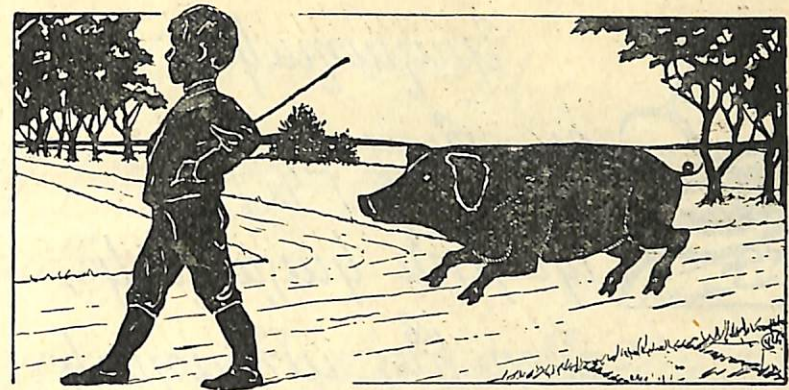
Պուկամանու շարափները արդեն
արդեն ծառեր կրպորտի էր:
Շարափն էր լար:

Շարափները ամեն ինչ
քարակ անոթ ու ըսակ.

— Վի՛ լար, Պուկամանու, Տի՛
լար. քուր ար ծառեր, Բա ի՞նչ
ամենոթը կը կարտի:

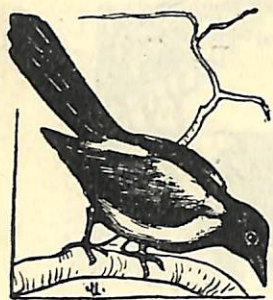
Անն ու՛ է ԲԿԻ.

Եսևարդը, Շարափը,
Եռուանը, Արուանը,
Եսևիրը, Արուանիրը:

Պապանու իր խոյը

Պապանու արդարև խոյ իր ունի:
Խոյի վրայ ուղիղ էր, ծախքը
ամենի ներսում: Պարտեպը ասար
ասար կը վազվրպէր, ամեն քիչ
ճրպնել կուպէր: Ար ճրպնէր
աւապանին քիչճիրը Բա անպտար
անպտար կը վապէր ճրպակ Պապանի
վրամ: Պապանը շար կը սիրէր
իր անպտար խոյը:

Կաշաղակ

Նոր ինչ է խոյր ,
պարուն կաշաղակ ,
ար ինչ աղաղակ .
ար ինչ ջոր կանչ է :-

Խակ կաշաղակը իրը կը կանչէ .
" ջր-կա , ջ՛՛ , ջ՛՛ . ջր-կա , ջ՛՛ , ջ՛՛ " :

Նի , Բրկար - պոչիկ ,
ինչ Բա կորուստը ,
ինչու ջ Բա ըստը .

Կիր ջուճիս ինչ է :-
Խակ կաշաղակը իրը կը կանչէ
" ջր-կա , ջ՛՛ , ջ՛՛ . ջր-կա , ջ՛՛ , ջ՛՛ " :

Չիր ու Չաճիչ

- Չոր խաղողին ինչ կ'ըսեն , Չաճի՛ :

- Չաճիչ :

- Չոր սարսիքն ինչ կ'ըսեն , Չաճի՛ :

- Չիր :

- Չարճանայի իճաստուն է Տիր
Չաճի՛ն . Չարուն , Չարուն , ջիր ու
չաճիչ քունը Տիր Չաճի՛նին :

Նունիկը և Վունիկը

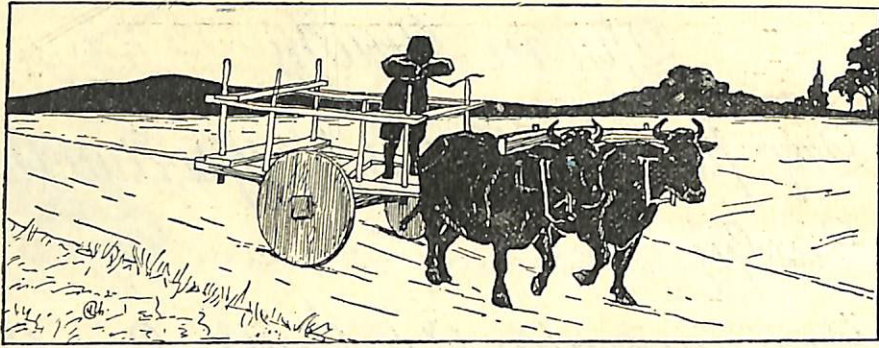
- Նրեր Տիրն է , Տիր քան Վրերն է .-

Կ'ըսեն Նունիկը :

- Նրեր Տիրն է , Տիր քան Վրերն է .-

Կ'ըսեն Վունիկը :

Ասյր

Ասյր կայնէր էր և տէրը այն
տէր էր ինքն ար: Մրցորէկ Չար.
Տայրը ճարտար վրանն ու կրկանէր.

— Այ, քի ի՞նչ սայլապանը, քի էջ...:

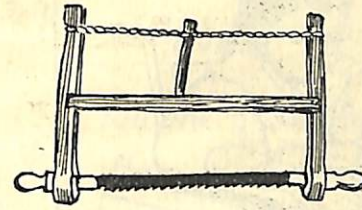
Եւ ճարտարով կը պարնէր խնդրուն:

Վէջ ճին ալ խնդրը սայլը քարին.

Տիր սայլապանը վրայէն կ'աղաղակէր.

— Վայ, Տայրիկ, վայ, իշնամ սիրտի,

վռէյ, վռէյ...

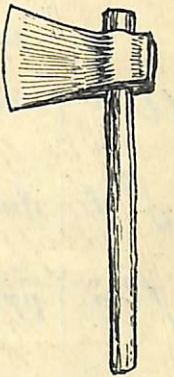
Արդոյն ու կայնէր

Անխաղաղը ռամ

— Ահի այն արդոյր,
արդոյր, Տաղօց ճիրար, կրտորտից:

Իսկ ցարը ռամ

— Ահի, այն կայնէր, կայնէր,
պարկաւ կողիւ կրտորտից:

Վիւ է

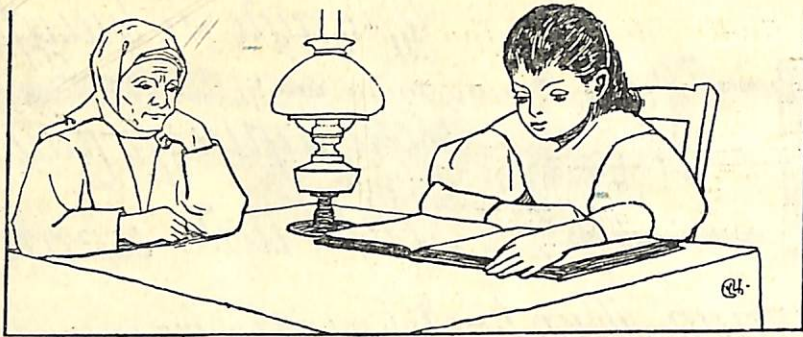
Մոլակը ճարտարով վրուց, վապից:

— Վիւ է, ճիւնամ, կամայ. — կանցից

Տայրը խրեւն:

Մոլակը ցարկից ու ինկաւ:

Այ, ճարտար ճիւ ընէր Տայրիկը:

ա ռ ու ը ի փ ֆ

ա ո ու ը ի փ ֆ

ա ո սա է, ես էի, ես ըսի, ըսի՝ ուսըս, սուս.

Տ մ մամա, մոմը, մոմըս, աս է իմ մոմըս.

Ր ը ըրէ, ուր է, ուր էիր, սարը, սա սարերը.

Կ կ կար, կիր, կիրակի, կեր, եկուր, կերակուր.

Ն ն նետ, նոր, անոր, նրկար, նրմանը կամր.

Խ խ խոտ, խիտ, խոր, սեխ, սոխ, խակ, սոխակ.

Կ կար, կարոն, կարան, կարէ, կապիկ, կարէ.

Կարմիր պարկ մը կար, կարմիր պարկակապ մը կար. ուր է մեր կարմիր պարկը, ուր է մեր կարմիր պարկին կարմիր պարկակապը :

Կր տես, մամիկը միս կը տապկէ. մամիկ, կրտոր մը տամ ատկէ.

Լ Լ ան սև կատուն անիրաւ միսը տարաւ և կերաւ.

Լ Լ ըլլար, ըլլար, կարմիր սալոր ըլլար. կ'ըսէր լալկանը ու կու լար.

Ղ Ղ ուշ, նուշ, անուշ, անուշակ, կապ մը շուշան, մանուշակ.

Չ զ գուտ, գատ, ագատ, գանագան, աւագ, աւագակ, աւագան.

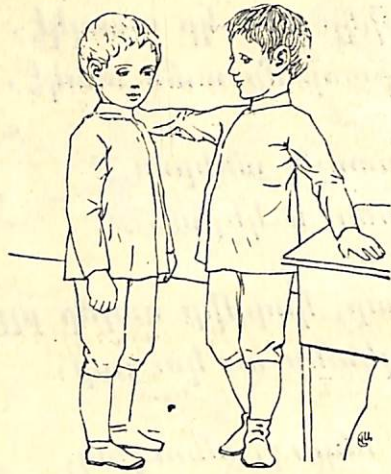
Ճ չ ան ի՞նչ է. լեզու մը ունի՞ լեզու չէ, մեզի կը կանչէ, մեզմէ չէ. ան ի՞նչ է.

Չ զ կը խաղաս, տըղաս, շատ կը խաղաս. ուսումի պիտի կաղաս.

Վ վ վրտակը ըշտապով կը վազէ վար, վաճ-վիշ, վաճ-վիշ ըսելով.

Ճ յ ան, իմ մայրիկիս պէս մայրիկ ո՞վ ունի. այնպէս կը սիրեմ մայրիկըս.

Կ ց աշունը անցաւ, ցուրտ է. ալ տերև չի մընաց, անցան, ցիր ու ցան եղան.

Իմաստուն Արտաշէսը

- Ա Ս — Արտաշէս, անուն մը տանս, — ըսաւ Սուրէնը իր ընկերին :
- Ահ Ա — Անուն մը : Մեր Մեխակը :
- Ա՞ Ս — Մեխակը, Մեխակը, սեխերուն խակը. — ըսաւ Սուրէնը :
- Ա՞ն Ա — Խակը : Իսկ մեր Իսակը :
- Ա՞ն Ա — Իսակը . ան, մատնիիս ակը :
- Ա՞ն Ա — Ա՞. — ըրաւ Արտաշէսը անոր նրման :
- Ան Ա — Նոր անուն մըն ալ տո՛ւր :
- Ան Ա — Խորէն :
- Ան Ա — Ատ շատ էր խորէն : Նորէն ըսէ, նորէն :
- Ան Ա — Կ'ըսեմ՝ Կատարինէ :
- Ան Ա — Սարի կատարին է :

- Կ'ըսեմ՝ Սիրանուշ :
- Մատ մը սեր ուտեմ, մատ մը անուշ :

* * *

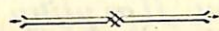
- Ըսդասէ, ըսպասէ, ես ալ կըրնամ. — ըսաւ Արտաշէսը :— Անուն մը տուր :
- Տան : Պարոն Պետրոս :
- Պարոն Պետրոս, Պետրոս. — կը կըմկըմար Արտաշէսը ու կը մըտմըտար :
- Շո՛ւտ, շո՛ւտ. — ըսաւ Սուրէնը :
- Չէ, ուրիշ մը ըսէ : Լա՛ւ ուրիշ մը :
- Ըսեմ : Ղազար . Տիրան . Եւնիկ . Շուշան . Նունէ : Լա՛ւ է :
- Ընկերը միշտ կը մըտմըտար :
- Վասակ, Զաւէն, Ղուկաս, Յոլակ, Ներսէս . ալ կ'ուզէս :
- Չեղա՛ւ, Չեղա՛ւ : Զատ զատ ըսէ :
- Չեղա՛ւ : Եսայի : Շաւարշ : Վաղարշ : Եսաւ : Նորէ՛ն չեղաւ . . . Ա՞յ, իմաստուն Արտաշէս, զո՛ւր կայներ ես, սիրտ կը մաշես :

Ս Տ
 Պ Պ
 Ա Ե
 Ե Լ
 Ն Ը
 Վ Վ
 Ղ Ղ
 Շ Շ
 Զ Զ
 Չ Չ
 Վ Յ

Տիկնիկը տկար է
Պզտիկ Աշխէնը նստեր
է տրտում, տխուր :
Խաղի ատեն տիկնիկը
վար էր ինկեր ու ֆնասեր էր
վիզը :
Աշխէնը մայրիկէն կտոր

մը կտաւ ուզեց ու տիկնիկին վիզը կապեց :
— Կամաց, Մկրտիչ, կամաց պտըտէ, տիկնիկս
տկար է :

Յուրտ իրիկուն մը

— Նշան, ի՞նչ կը տեսնես լուսամուտին ետեւէն :
— Կը տեսնեմ՝ կտուրները մտեր են սպիտակ
սաւանի տակ ու կը մխան :
Կը տեսնեմ՝ կատու մը նստեր
է կտուրը ու ցուրտէն կը մշաւէ :
Կը տեսնեմ՝ վարը տղան կը
մըսի ու մըսելէն կը վազվզէ :
Կը տեսնեմ՝ արևը մայր կը
մտնէ պզտոր ամպերուն ետևը :

ը (սկստ)

Վառարան

Սառն իրիկուն մըն էր :
Մառախուղը կոխեր էր լեռ ու
անտառ : Ներսը լուռ էր :
Պառաւ կատուն կտոր պառ-
կեր էր վառարանին ետևը ու կը
մըռմըռար : Սառան ալ նստեր էր
աշուկները կրակին, կը մտմտար .

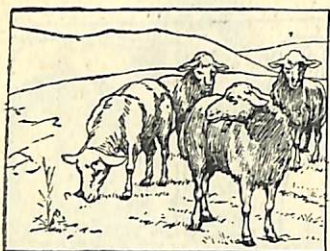
— Երնէկ շուտով կանաչէին ուռիները, շուտով
կարկաչէր առուն, խայտային կայտառ ուլիկները,
ուրախ-ուրախ շողար արևը : Ա՛խ, ո՞ւր է ամառ
ըլլար, ամառ :

Կռունկնիք

Ապաստ, Աստա, սպաստ, թիւջև
Կռունկնիքը նորէն կրոկրոաւն,
կրո, կրո, կրո :

Չորս ոչխար

— Շողեր, ա Շողեր, ոչխարները մտեր են պարտէզ, ոչխարները: Վազէ, կանաչ ոստերը չուտեն:

- Ի՞նչ ոչխար, մամիկ, ո՞ւր է:
- Ա՛յ չորսը, խոչոր, սպիտակ:
- Ես ոչինչ չեմ տեսներ. որո՞ւնը պիտի ըլլան:
- Ի՞նչ իմանամ՝ որո՞ւնը: Վազէ, շուտ ըրէ՛:

Շողերը առուներէն ոստոստելով շտապեց ու տեսաւ, որ մացառներու վրան չորս շապիկ էին նետեր չորնալու. առ շապիկներն էին, որ պառաւին ոչխար էին երկեցեր:

Միք որականը
 Միս, Նուրբ որականն է
 սա, Տիք շէնի ածխէն
 վարպիտ որականը: Եր-
 տակ որսէն է իկիր:

Ռուզանիկի առտուն

— Ո՞վ է տարեր շապիկս: Ոտնամաններս ի՞նչ են ըրեր: Ո՞ւր է կապիչները:

Այսպէս կ'ըսէ Ռուզիկը ամեն առտու անկողինէն ելնելուն պէս: Ոտները մերկ-մերկ կը պտրտկի՝ ամեն կողմ իր կորուստը որոնելով:

Ոտնամաններէն մէկը սեղանին տակն է, մէկը անկողինն ետեր, իսկ կապիչները ուրիշ կողմ:

Ուշ է. ընկերները շատոնց ուսումնարանն են, իսկ Ռուզիկը նոր-նոր իր սանրը կ'որոնէ, որ մազերը սանրէ:

Ո՞վ է ան
 Սկսանք, Արանք
 Սկսանան, Ուսանք:
 Նի, իրան է, իրան
 Ռուզանք, Ռուզանք:

Հայն հովանոցին տակը

Ըսես հեղեղ կը վազէ ամպերէն. հոմն ալ կատողեր է, կը սուլէ հեռուներէն :

Իսկ Սահակը պահ է մտեր հայրիկի լայն հովանոցին տակը ու կը պտըտի :

Իհ, Սահակին համար հեղեղը ինչ, հովը ինչ : Այնպէս լաւ է հայրիկի լայն հովանոցին տակը :

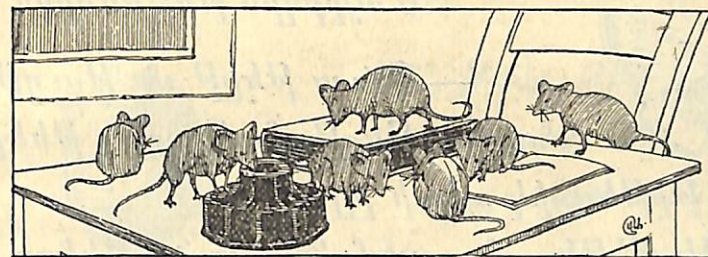
Միդր ու չամբիչ

Միդրի համը Տաշիկ Տաշիկ ,

չամբիչ ինչի հաշիկ հաշիկ .

համը քիսան, համը քիսան ,

ամանի քիսը քիսան :

Մկներու ժողովը

Վերժինը պառկեր էր, իսկ մկները ելեր էին անոր սեղանը . ուստի ու շատ ախորժակ ունէին :

Շիտակ խուժեցին մեղանի վրան, հոտոտեցին, շարժեցին ամանը, համը առնել չի կրցան . ամանին վրիզը նեղ էր :

Այն ժամանակ տետրակի մը վրան նստեցան ժողովի՝ ինչ ընեն որ համը տեսնեն :

— Սպասէ, հիմա կը հասկընամ .— ըսաւ ժիր մուկ մը, ցատկեց ամանին վրիզը, երկար պոչը կոխեց մեղանը, հանեց ու հրամցուց ժողովին :

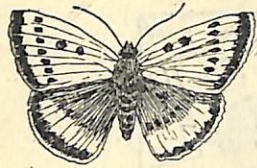
Ընկերները համը առնելնուն պէս ելան ու կորան : Իսկ Վերժինը առտուն շատ էր զարմացեր .

— Աս ինչ է, աս ով է խրզմզեր տետրակներս . . .

Կուժն ու կուլան
Նաքիբն կուլան :

Մայրիկին թիթեռնիկը

— Շնորհ թերթ մը թուղթ տուր,
մայրիկ, թերթ մը թուղթ, թևեր պիտ
շինեմ . թիթեռնիկ պիտի ըլլամ :

Եթէ թիթեռ մը ըլլամ, նաշխուն թևերս այսպէս
թեթև պիտի շարժեմ ու պիտի թռչիմ ամեն տեղ .
տերևէ տերև, պտուղէ պտուղ :

Մայրիկ, թուղթ տուր, թել ու ասեղ . թևեր
պիտի կարեմ , թիթեռնիկ պիտի ըլլամ :

Լաւ աղմուկ

Պատաւը թռնիրէն Տէկիկ
Տէկիկ լաւ աղմուկ կը համէր ու
կըսէր թռնիրէկնէրուն .

— Աս ի՞նչ վարդիկին, աս ի՞նչ
Նորթիկին, աս ալ անուշիկ ի՞նչ
Վարժիկին :

Ժիր աշխատաւոր

Թիկ-թակ, թիկ-թակ,
ան ո՞վ է հոն
ապակիին տակ :

Ժիր ու արթուն
կ'աշխատի,

թէ լուսի տակ,
թէ մութի :

Թիկ-թակ, թիկ-թակ,
ան ո՞վ է հոն
ասլակիին տակ :

Թուրակ

Զամանակով թուրակ մը
ուսէր ժիւրիկ : Թուրակը
Տիզը կը կրկնէր .

— Ո՞ր, ար ո՞ր : Ժամ, Ժամ :

Այծը

Պայծառիկը այծ մը ունէր :
 Այծը ամեն առտու կ'երթար արա-
 ծելու : Պայծառիկը կը շոյէր իր
 այծիկը ու կ'ըսէր .

— Վազէ՛, այծի՛կս, վազէ՛,

եւ իր ժայռերուն ծայրը, մտիր կանաչ խոտերը, ծիլ ու
 ծաղիկ կրծէ՛, և իրիկունը լեցուն ծիծերով եկուր
 տուն : Մայրիկս կաթ կթէ, ինծի համար սեր ու
 մածուն շինէ :

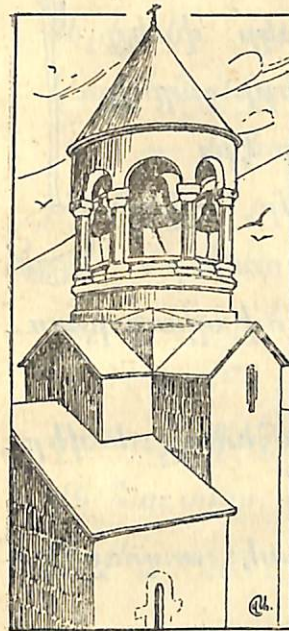
Այո՛, այո՛, ծիլն ու ծաղիկ մեր այծիկին, սերն
 ու մածուն Պայծառիկին :

Ման ծածկին քան

*Մի քան ծածկին քան ծիրիկնիբը
 կծկարիբ ին ու կը ծրւծրւան .*

— Կուրար է, քուրար, ծիւ, ծիւ :

Ժամ

Ժամկոն ախպար, ժամկոն ախպար,
 ո՛ւր կ'երթաս :

Ժամի պղտիկ կոչնակները
 պիտի տաս :

Ծիւմ-պիւմ-պիւմ ,

ծիւմ-պիւմ-պիւմ :

Ժամկոն ախպար, ժամկոն ախպար,
 ո՛ւր կ'երթաս :

Ծանր ու մեծ կոչնակները
 պիտի տաս .

Թիւմ-պիւմ-պիւմ ,

թիւմ-պիւմ-պիւմ :

Ճիրուկը

Ճիրապիբ է Ճովիւարի պապիկը,
 շապ է Ճիրապիբ : Ճունկիբը թու-
 պիբ ին, կոնակը ծոբիբ է, ակոնաւիբը
 ինկիբ ին ու ծածիւ չի կրնար :

Շերեփը

Արփիկն ու Ստեփանը տիկնիկի համար կերակուր կ'եփէին: Արփիկը թաշկինակը փռեց սփռոցի փոխարէն և լուցկիի տուփիկները շարեց վրան պնակի տեղ: Սեղանը պատրաստ էր:

Իսկ Ստեփանը փայտի կտոր մը տաշեց, տաշեղը լեցուց հին տուփ մը, և եղաւ ապուր:

— Շերեփը հապա. ապուրը ինչո՞վ պիտի խառնես. հարցուց Արփիկը:

Ստեփանը շիփ-շիտակ վազեց խո՞անոց և վերցուց փայտէ մեծ շերեփը:

— Ահա, փայտէ շերեփը փայտէ ապուրին. ծիծաղեցաւ մայրիկը:

Ննիբթա փիսիկը

Ննի ո՞վ է պառկէր, կը

ճրագիտ Նորփիկի փափուկ անկողնին:

Նիւ, անիբթա փիսիկ, փախի՛ր,

Տայրիկս չքո՛ւմնէ, փախի՛ր:

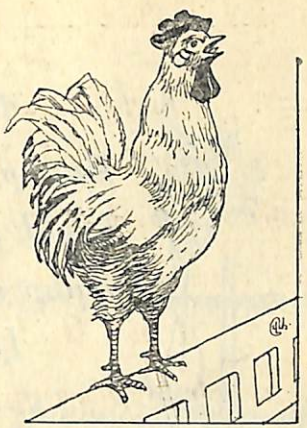
Անբուն աբլորը

— Արաքսի, Մելքոն, Ելէք, հերիք է, այսքան չեն քնանար. կ'արթընցնէր մայրիկը:

— Ա՛խ, թո՞ղ, մայրիկ, թող, քնանանք, քունէն կշտանանք:

— Ելէք, ուշ է, աբլորը կանչեր է երեք հեղ:

— Ի՛հ, աբլորը, աբլորը: Ինքը քուն չունի, կանուխ կ'երնէ ու սուտ-սուտ կը կանչէ: Անոր կանչին մի հաւտար, մայրիկ. նեղացաւ Մելքոնը և վերմակը քաշեց աչքերուն:

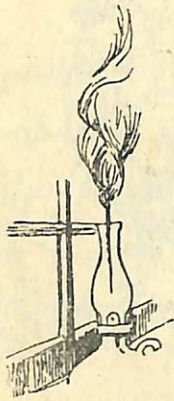
Թանով սպասը

Մէկ, երկու, երեք՝ համեցէք կերէք. ութը, ինը ու տասը՝ թթու թանով սպասը:

Միդրէ անուշ

Միդրը խոչը է շախարէն, իունը թիդրէն, շախարէն:

Համպը և արևը

Փոքրիկ լամպ մը նոր էին վառեր ու թողեր էին պատուհանը: Քիչ մը նայեցաւ հոնկէ, տեսաւ հեռուն՝ սարերուն ետևը՝ արևը մայր կը մտնէր:

Համպը նայեցաւ, նայեցաւ ու ըսաւ.

— Քեռի՛, շիտակը ըսեմ՝ գէշ չես:

Փառաւոր կը լուսաւորես: Թէև ի հարկէ

ինձի չես հասնիր:

Քամին աս որ լսեց՝ ծիծաղը գոպել չը կրցաւ.

— Փն՛՝ որ ըրաւ, լամպը մարեցաւ:

Քիռի փրկիպպոսը

Քիռի փրկիպպոսը շատ լաւ էփիւս կը պատրծէ: Վո՛քրիկնիւրը քիւնիւն թէ չէ, պիտի աղաւթի.

— Քիռի, փռի, էփիւս պատրծէ Տփի:

Աներես ճանճը

Տաճատը կը ճաշէր:

Տը՛զզ. ճանճ մը եկաւ, նստեցաւ անոր

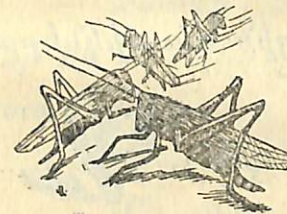

քթին: Տաճատը թևով քշեց:

Տը՛զզ. ճարպիկ ճանճը նորէն եկաւ ու նստեցաւ տղու ճակտին: Տաճատը նորէն քշեց:

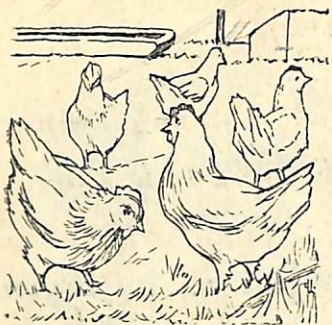
Տը՛զզ. աներես ճանճը թռաւ շիտակ Տաճատի պնակին եզերքը, կնճիթը երկնցուց ու սկսաւ անուշ ընել անոր ճաշը:

Քը՛շ, անճոռնի՛ ճանճ, ճաշս չեմ տար քեզի՝ պոռաց Տաճատը զայրացած ու պատառաքաղը այնպէս ամուր գարկաւ, որ պնակը փշուր-փշուր եղաւ:

Կը ճրոռան

Ճամուկ քոյի մը կփփի բն ճպուռնիւրը ճրոռճրոռան, լոխիւն թնջ է մոռցի բն ու ճրո՛ռ, հա, ճրո կը ճրոռան:

Հաւերը

- Է խնամի Խորան, խնամի Խորան:
- Հը', ի՞նչ է ան:
- Հաւերս կորան, հաւերս կորան:
- Մեր տունն են, չէ, չկորան:

- Հա: Քշէ, ետ երթան, քշէ երթան:
- Քը՛շ, քը՛շ, քը՛շ... Քշեմ, քշեմ, չեն երթար.
- Էյ, խնամի Խորան, թէ ուզես՝ կ'երթան, թէ ուզես՝ կ'երթան:

Ճնճողուկները

- Ճուտիկները կը ճըւային, ճիււ, ճիււ, ճիււ:
- Ճի'կ, ճի'կ-ճի'կ, ի՞նչ կը հաճիք. - հարցուց մայր ճնճողուկը:
- Ճի-ճիւ, ճի-ճիւ. - ճըւճըւային ճուտիկները:

Ժոյ

Ժոյ մը ունի Յօթիւր: Զարթը է Բարակ մը, կը պարնէ, հա. կը պարնէ: Զարպիկ հոյ խաղաղ է Յօթիւր:

Վայ, գայլը

Տիգրանն ու պղտիկ Թորգոմը գառները տարեր էին արածելու: Կեցեր էին անտառին քով՝ գետակին ափը ու կը նայէին: Մէյ մըն ալ տեսան՝ որ գառները իրար անցան:

— Վայ, գայլը, գայլը. - պռուց Թորգոմը ու վախէն տեղն ու տեղը նստեցաւ գետին:

- Ուր է գայլը, ո՞ւր է:
- Այ, գերաններուն ետևը:
- Զանգի, Զրանգի, հասէք. - նշան ըրաւ Տիգրանը իր ահագին շներուն, ինքն ալ առաւ մահակը ու արագ վազեց:

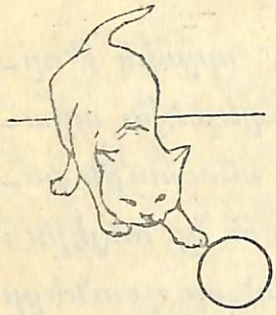
Իսկ գազանը փախաւ անտառին խորը ու կորաւ:

- Այ, այ. - ըսաւ Տիգրանը ետ գալով. - եկեր էր գառը տանելու. ի՞նչ տարաւ:
- Տարաւ. իր կաշին անմխաս տարաւ. - աւելցուց Թորգոմը գոռոզ-գոռոզ գետնէն ելնելով:

Աւագ թմբն կ'ըսէր.

Աս ալ գիր գրի գիրտի՛ճ:

Կատուն ու գնդակը

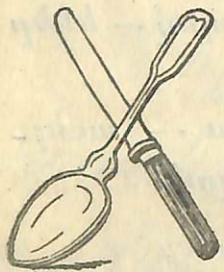

Ա՛խ, դո՛ւ, կատու, ատ ո՞ւր կը
դպտորես իմ գնդակը: Մի խանգարեր.
դաս պիտի սերտեմ, հիմա դպրոց
պիտի երթամ. — իզուր կը հասկցնէր
Սեդրակը:

Փիսիկը անդադար կը ցատկէր ու կը վազվզէր
գնդակին ետեէն, կը դառնար տղուն շորս դին, մինչև
որ Սեդրակը գնդակը խլեց անոր թաթիկներէն ու
դրաւ դարակը:

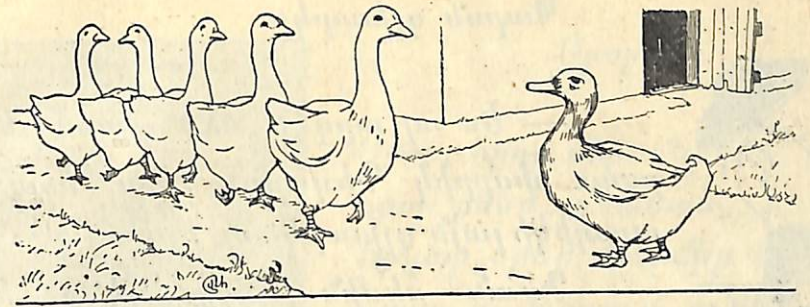
Փիսիկը տրտում քիչ մը դիտեց դարակը ու
սուսիկ-փուսիկ ելաւ դռնէն դուրս:

Նրկու աղբապարտը

— Կըրբի՛ժ, կըրբի՛ժ, անդի՛ն
դնի՛ժ. — ըսաւ դանակը:

— Մանի՛ժ քամ՛ ու ի՛ք
գամ. — ըսաւ դո՛ղայը:

Սագերն ու բաղը

Նոր բաղ մըն էին բերեր բակը: Ասդին ինկաւ,
անդին ինկաւ ուտելու բան մը ճարելու համար ու բաց
դարպասէն ելաւ դաշտը:

Տեսաւ՝ շարան մը սագ լընգ-լընգալէն կու գար
դէմը. բոլորն ալ բամպակի պէս ճեպ-ճերմակ:

— Ա՛, բարե, տիկին սագեր, — ըսաւ բաղը. — աս
ուրկէ՞ այդպէս մաքուր-մաքուր:

— Մեր գետակէն, բլուրին տակէն: Եւ ի՛նչ
գետակ, ի՛նչպէս խտակ. իսկ տիղմի տակ համով
որդեր ամեն տեսակ:

Չոռամ

Չոռայ՝ բիրանդ բոյ:

Չոռոյ ու պանիթ, կիթ ու բանիթ:

Պարոն գլխարկը

— Ես ալ արդէն մեծ պարոն եմ. —
 ըսաւ փոքրիկ Գեղամը, դըսաւ Գասպար
 պապիկի լայն գլխարկը ու երթալ կ'ուղէր:
 Դուան սեմին անոր դէմը ելաւ
 Գասպար պապիկը ու խնդաց.

— Էյ, պարոն գլխարկ, պարոն գլխարկ, ատ
 ուր կը տանիս իմ Գեղամս:

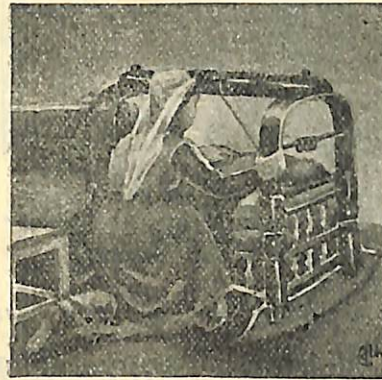
Բազիկ

Բազիկ, բազիկ, ատ ուր բարով,
 ատ կաս-կարմիր մաշիկներով,
 տոտիկ-տոտիկ ատ ուր բարով:

Նկագակաճմախ

Պաւիթը Գոռարիկի խորայրն է,
 Գոռարիկն ալ Բարկէնի ծայրն է:
 Պաւիթը Բարկէնի ինչն է:

Օրորոց

Օրոր, օրոր սիրունիկս
 օրոր ըսեմ, քնանաս.
 Երկար օրեր, կարմիր արև,
 բազդ ու խնդում ունենաս:

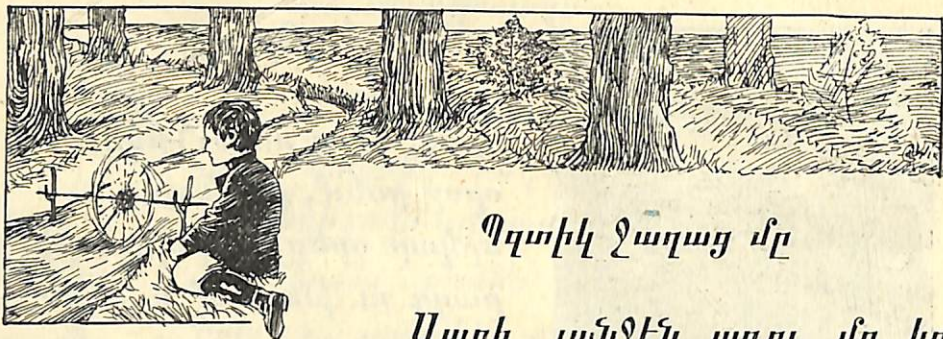
Հօրեղբայր Խէչօն

Ասիկա իմ հօրեղբայր Խէչօն է: Տօն
 օրերը նոր կօշիկները կը հագնի, կը կապէ
 լայն գօտին ու չիբուխը բերանը՝ կ'եղնէ
 դրօսնելու ծանօթներուն հետ:

Կարօց

Օճիկը իկիր է օրար ֆաղափ
 ուսուծի: Նշմալն իր կօշն ու
 Տօրը կարօցը կը ֆաղէ:

Պզտիկ ջաղաց մը

Սարի լանջէն առու մը կը վազէր և մըմնջելով կու գար կ'անցնէր Բագրատենց բանջարանոցին մէջէն: Բագրատի ամենէն սիրած տեղն էր այդ բարակ վազող ջուրը:

Տաշեղի կտորներէ ջաղաց կը շինէր վրան և ժամերով անխօս ահանջ կը դնէր ջուրի խոխովին:

Եւ ինչպէս արագ, ինչպէս թեթև կը դառնար ջաղացին անիւր:

Մի քրկիրը

Խուլ ու մունց է քրկիրը մ'կօն: Նոյրու իրիկունն քակառը շալակին զուր կը կրէ մի թաղին մէջ:

Վերջակէտը

Ջանասէր աշակերտ էր Ջալալը: Իրիկուն մը նստեր էր դասը կը սերտէր:

Մէյ մըն ալ մայրը նկատեց, որ տղան գուլիւր դրեր է սեղանին ու կը նիրհէ:

— Տղաս, ի՞նչ ունիս, ինչո՞ւ չես աշխատիր. — հարցուց մայրը անհանգիստ:

— Վերջակէտի եմ հասեր, մայրիկ. — պատասխանեց Ջալալը: — Վարժապետս ըսաւ՝ վերջակէտի որ հասնիս, քիչ մը հանգիստ ա՛ռ:

Մի դուն

Գլխարկին քակ մի դուն կը քրքրաքրաքար: Գոկ-գոկ կ'այցիւնէր ամբի մէկ ծաղիկ, մի դուն կը ժողվէր իր փիթակին համար:

Սիրունիկ յոպոպը

— Մայրիկ, մայրիկ, նայէ հոն,
յունապի ծառին, այն ի՞նչ թռչուն է
սանրը գլխուն:

Մայրիկի փոխարէն յանկարծ
թռչունը ինքը պատասխանեց ծառէն .
« յոպ-ոպ, յոպ-ոպ » :

Շատ յաջող դաս մը

Կարդան, այ շուն, կարդան տեսնեմ,
չէս յիշեր .

Քեզի այնքան ես կրկներ եմ
այս գիշեր :

Ի՞նչ կը նայիս յիմարի պէս
տետրակին,

պոչդ յամառ պինդ կը զարնես
յատակին :

Ի՞նչ ալ լսյն-լսյն կը յօրանջես,
յոգներ ես . . .

չէ, ուսումի դուն յարմար չես,
կը ներես :

Շուկայ

— Ա՛ տղայ, առ ի՞նչ ծանր է գրպանդ . մէջը ի՞նչ
կայ . — հարցուց մայրը Հրանդին, որ նոր հաներ էր
հագուստները և պառկեր :

— Իմ բաներս են, մայրիկ, տեղը դիր ու նայէ,
որ մարդ չը մօտենայ . — պատասխանեց Հրանդը ու
գլուխը կոխեց վերմակին տակ :

Իսկ մայրը պարպեց գրպանը սեղանին վրայ : Այ
ի՞նչ ըսես որ մէջէն դուրս չը գայ . ժանգոտ բանալի
մը, ծայրը կրծած մատիտի կտորներ, գուլպայ գոր-
ծելու թել, վէգեր, կոճակներ, փայտէ ոչխար մը՝
մէկ ոտքը կայ մէկալը չը կայ . օղակներ, քարեր և
վերջապէս այդ ամենուն տակը Հրանդի աղտոտ թաշ-
կինակը :

— Ա՛խ, դուն, սատանայ, ասանկ ալ գրպան
կ'ըլլայ, կարգին շուկայ է ասիկա . — ըսաւ մայրը ու
ի՞նչ կը խնդայ :

Մայրը կը խնդայ, իսկ տղան արդէն անսուշ-անսուշ
կը մշմշայ :

Հանելուկ

Կ'երթայ կ'երթայ՝ ճամբայ չը կայ,
ճամբայ կ'երթայ՝ փոշի չը կայ :

Քաջ ձիաւորը

Ո վ է տեսեր Փէորգի նման
 ձի հեծնող: Հօրը գաւազանը ձեռք
 ձգեց թէ չէ, կը հեծնէ ու ձայն
 կու տայ. — էհէյ, կ'երթամ Գան-
 ձակ, տանձ ու խնձոր բերեմ ձեզի:

Կ'ըսէ, կը քաշէ սանձերը, կը
 զարնէ մտրակը ու, հայտէ, հրեղէն

ձին կը դառնայ ու կը դառնայ:

Մեր ձիաւորի թևերուն տակը ալ ձմերձակ կը սղմի:

տՇուասելուկ

Մուկը նետեմ, ձուկը ուտեմ,
 ձուկը ուտեմ, մուկը նետեմ:

Ես

Ես չախ չիռիով կը նկարի՞մ
 չախիլիկ ի՞մ:

Պէխ ունեցողներուն սեղանը

Ճաշի ատեն Յակոբը և իր եղբայրը առանձին
 սեղան մը կը նստէին:

— Հայրիկ, — ըսաւ օր մը Յակոբը. — ինչո՞ւ մեզի
 ալ ձեր սեղանը չես առներ:

— Ձեր պէխերը դեռ չեն բուսեր, դեռ ժամա-
 նակը չէ. — պատասխանեց հայրը կատակով:

Այդ միջոցին Յակոբին մօտեցաւ իրենց սև ու
 խոշոր կատուն:

Չայնը ձգեր էր կը մլաւէր ու ձանկուտելով Յա-
 կոբի փէշերը, իր բաժինը կը խնդրէր:

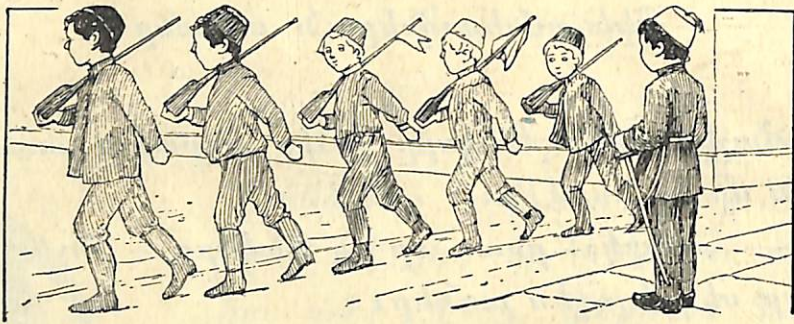
— Ձեր սեղանը կորի՞ր, սևուկ, — բարկացաւ Յա-
 կոբը: — Նայէ, ահագին պէխեր ունիս դուն:

Չկնորար

Չկնորս շովախիլը չորին
 թէ՞ ամբողջ գիշերը կ'ազ-
 իսարի: Չոգնիլ չգիտէ:
 Չուկ կը բռնէ, որ ծախէ:

Մեր բազմի զինուորները

Աստուած սիրես, ասոնց նայէ, ինչպէս շարուեր են իրարու ետևէ . Երուանդը, Մանուէլը, Յարութիկը, աս Պետիկը, ան կարճիկը, ամբողջ գունդ մը : Ան ինչպէս ալ հագուեր, սքուեր են, իրաւ որ զինուոր :

Իսկ ան սով է հոն, որուն ամենքը գլուխ տուին, որուն գօտիէն կախուած է փայտէ սուրը : Ա, սպայ է եղեր, պատուէրներ կու տայ : Եւ ինչ զուարթ «կեցցէ» կը պոռան :

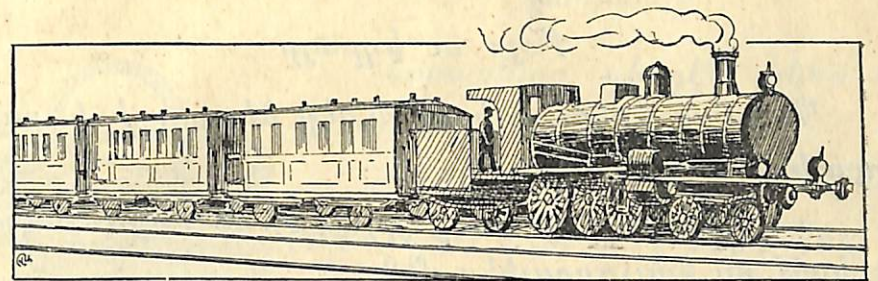
Կեցցեն մեր բազմի զինուորները :

Աղուէսը

Փոքրիկ Նուարդը գիրք մը կը թղթատէր . տեսաւ աղուէսի պատկերը : Աղուէսը հաւ մըն էր ճանկեր ու կը բզկատէր :

— Օգնեցէք, օգնեցէք — պոռայ Նուարդը . — Եկէք, ազատեցէք այս աղուորիկ աբլորիկը շար աղուէսին բերնէն :

Փրֆ-փուֆ

Սօֆիկը զացեր էր հայրիկին հետ հեռու քաղաք : Առաջին անգամ երկաթուղի էր նստեր : Ճամբան շուարած ականջ կը զնէր երկաթուղիի հանած աղմուկին՝ փրֆ-փուֆ, փրֆ-փուֆ :

Տուն վերադառնալուն պէս Սօֆիկը հպարտ հպարտ վազեց քրոջը վրայ .

— Գիտես, Փլօրա, ես փրֆ-փուֆ եմ նստեր :

Ֆէսը

— ՕՖ, ուր է 'Ֆէսս, ո՞վ է ատիք Ֆէսս . — կը փնջրոէր Շարապըր ամբիւ կողմ :

Շարապըր իպուր կը փնջրոէր .
Ֆէսը գլուխն էր :

Քոյր ու եղբայր

Պարոյրը երկու ընկոյգ ունէր ձեռքը, իսկ քոյրը՝
գրքոյկ մը :

— Պարոյր, — ըսաւ քոյրը. — Գիտե՞ս ինչ աղուոր
հէքիաթ մը կայ գրքոյկիս մէջ :

— Յոյց տո՛ւր նայիմ, պատմէ՛. — վրայ բերաւ
Պարոյրը իսկոյն :

— Եղեր է չէ եղեր, բարի տղայ մըն է եղեր .
անունը Պարոյր : Պարոյրը ունեցեր է երկու ընկոյգ,
մէկը ինքն է կերեր, մէկը տուեր է քրոջը . . .

— Ատ ի՛նչ գէշ հէքիաթ է — ըսաւ Պարոյրը ու
փախաւ :

Կոյր աշուղը

Ա՛խ, կոյր էր ան,
փոքրիկ տղան,
որք էր, մինակ.
և բակէ բակ
տխուր կ'երգէր .

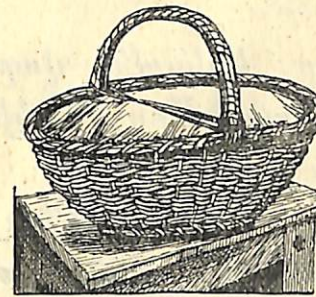
«Է՛յ, պարոններ, երնէկ անոր,
ով կը տեսնէ ամեն օր
կապոյտ կամար, արևի լոյս
ու երեսը անուշ մօր :»

Ա՛խ, կոյր էր ան,
փոքրիկ տղան,
որք էր, մինակ :

Չամբիւղը

Հօրաքոյրը գիւղէն եկեր էր
հիւր :

— Բարև, բարև, հօրքու-
րիկ, — կանչեցին փոքրիկները և
աղմուկով վրան վազեցին : Հօրա-
քոյրը ձեռքի զամբիւղը գրաւ ա-

թոռին ու ըսաւ .

— Հապա՛, իմացէք նայիմ՝ ի՛նչ եմ բերեր ձեզի :

— Հաւկիթ . . . իւղ . . . պանիր . . . ալիւր . . . մեղր . . .

բացականչեցին մանուկները մէկը միւսին ետևէն :

— Չէ, չէ կենդանի է :

— Վառիկ . . . հաւ . . . բաղ . . . սագ . . .

— Ո՛չ, ո՛չ : Չորս ոտք ունի :

— Գառ . . . հորթ . . . ոչխար . . . կով . . . գոմէշ . . .

— Ա՛խ խելօքներ, այս զամբիւղի՛ն մէջ : Լաւ
մտածեցէք : Երկա՛ր, երկա՛ր ահանջներ ունի :

— Է՛շ, — պոռաց մէկը :

Ու բոլորը միասին խնդացին :

— Է՛հ, չիմացաք . — ըսաւ հօրաքոյրը ու ծած-

կոցը բացաւ :

Չամբիւղին անկիւնը երկիւղէն կծկուեր էր ձիւնի
պէս սպիտակ սիրուն նապաստակ մը :

Ի՛նչ ուրախութիւն էր :

Դէպի լուսնեակը

Լուսնեակը երկնքէն վար
կը նայէր շիտակ Արուսեակի
սենեակը ու կը խընդար :

Արուսեակը, եօթնամեայ
աղջիկ մը, պառկեր էր անշարժ
իր անկողնին մէջ, կը նայէր
լուսնեակին ու կը մտածէր :

«Երանի, երկանր, երկանր
եւարան մը ըլլար իմ սենեակէս
մինչև լուսնեակը : Ելնէի, ելնէի,
հասնէի լուսնեակին, անոր լայն
ու բարի երեսին համբոյր մը

տայի, գիշեր բարի ըսէի ու դարձեալ ետ գայի :
Արդեօք կարելի բան չէ :»

Ընկերներս

Իմ ընկերներս են՝ Գայիանէ Գէորգեան,
Հռիփսիմէ Մկրտիչեան և Լևոն Յովհաննէսեան :

Իսկ իմ անուս է . . . Ան ալ դուն ըսէ :

ԱՅԻՈՒԲԷՆ

(Տառ! բուն կարգը և անունները)

Ա ա	Բ բ	Գ գ	Դ դ	Ե ե	Զ զ
այբ	բն	գիմ	դա	եչ	զա
Է է	Ը ը	Թ թ	Ժ ժ	Ի ի	Լ լ
է	ըթ	թօ	ժէ	ինի	լին
Խ խ	Ծ ծ	Կ կ	Հ հ	Ձ ձ	Ղ ղ
խէ	ծա	կէն	հօ	ձա	ղատ
Ճ ճ	Մ մ	Յ յ	Ն ն	Շ շ	Ո ո
ճէ	մն	յի	նու	շա	փօ
Չ չ	Պ պ	Ջ յ	Ռ ռ	Ս ս	Վ վ
չա	պի	յէ	ռա	սէ	վի
Տ տ	Ր ր	Յ ց	Ի ւ	Փ փ	Ք ք
տին	րէ	ցօ	ին	փիւր	քէ
		Օ օ	Ֆ ֆ		
		օ	ֆէ		

ՁԱՅՆԱՒՈՐՆԵՐԸ

ա, ը, օ, ո, ի, է, ե, և
ու, ոյ, իւ, եա, եօ

Th u. Pp. Qq. Nn. Vv. Zz.
 Ff. Gg. Pp. Ss. Rr. Ll.
 Mm. Ss. Yy. Hh. Zz. Nn.
 Bb. Vv. Zz. Uu. Gg. Nn.
 Qq. Mm. Qq. Nn. Uu. Yy.
 Uu. Rr. Yy. Ff. Yy. Pp.
 u. Oo. Ss.
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

